

[Kurt Brauer.]

andre ord adskilt ferieretten fra ferieoptjeningen. De fleste, vel også her i tinget, kender situationen, hvor den manglende ret til ferie, på grund af at man har ladet sig uddanne eller indkalde til værnepligt og er kommet ud på arbejdsmarkedet på et uheldigt tidspunkt, har været en stor belastning. Mon ikke vi under alle omstændigheder kan blive enige om en eller anden ordning for de mennesker, der rammes af dette system?

Til slut en enkelt bemærkning om den politiske situation på ferieområdet. Den tegner sig vældig optimistisk, forekommer det mig. Forfatterne til en programudtalelse, som skal forelægges for det konservative partis landsmøde, har anbefalet landsmødet at gå ind for 4 ugers ferie, og hr. Valbak sagde, med nogle begrænsninger om det rette tidspunkt, på det radikale venstres vegne i sidste samling og i denne samling, at også det radikale parti går ind for og gerne ser ferien forlænget. Så nu er alt efterhånden på det bedste; vi mangler bare partiet venstre for at være enige alle sammen. Og må jeg slutte med den opfordring, at tinget nu trækker arbejdstøjet på og får forlænget ferien; det er et af de væsentligste ferielovsproblemer, der eksisterer.

Poul Dam: Når vi gør regeringen den ære at sætte to ordførere på i denne sag, er det naturligvis, fordi vi med stor interesse har afventet dette lovforslag. Interessen er i nogen grad blevet afløst af forbavselse. Vi ved jo, at denne regering er en reformvenlig regering, som hævder at være i pagt med nutiden, og man kunne måske have håbet, at den også havde indset, at der kræves andet og mere i en ny ferielov end blot nogle praktiske tekniske ændringer og den i og for sig prisværdige idé at erstatte et antal paragraffer med mange stykker med et større antal paragraffer med ikke så mange stykker i hver. Det er jo stort set hovedforskellen mellem loven og det foreliggende lovforslag.

Der er visse ganske centrale problemer i dag, som dette lovforslag slet ikke tager højde for. Jeg skal nævne et par stykker af dem, idet jeg gerne vil forudskikke, at regeringen jo er i den lette situation at

kunne afvise de to oppositionsforslag med en henvisning til, at de i væsentlig grad drejer sig om 4 ugers ferie, og det er der desværre ikke råd til i øjeblikket. En nogenlunde omhyggelig gennemlæsning vil vise, at de drejer sig om ganske andre ting ved siden af de 4 ugers ferie, som jeg forstår at man fra mange partiers side er enig i kommer før eller senere; man mener bare, at det skal komme senere.

Lad mig tage nogle af disse problemer, som lovforslaget fra regeringens side slet ikke tager højde for. Man har for det første ikke taget skridtet fuldt ud og lavet en ensartet ferieordning for alle. Hvad betyder det? Det betyder i vore dage, hvor folk skifter arbejde temmelig meget, at man bevæger sig fra områder under medhjælperloven til områder under ferieloven og måske tilbage igen. Det sker for en del mennesker. Man bevæger sig fra områder, hvor ferielønnen eller feriegodtgørelsen udbetales som en opsparet godtgørelse, til områder, hvor der er ferie med løn, og måske tilbage igen. Og hvad betyder det? Ja, det betyder for det første, at det er ganske overordentlig forvirrende for en masse mennesker, ikke mindst for en række unge, som har lidt svært ved at finde ud af, hvad det egentlig er, de vise fædre af den ene eller anden art har bestemt for dem. Men det betyder også, at det, der altid har været en af ferielovgivningens hovedregler, nemlig at man skulle have en samlet ferie, går fløjten. Man får i en række ungdomsår, det vil sige i de år, hvor man bevæger sig fra det ene til det andet, aldrig nogen sinde de 3 ugers ferie samlet. Man får ferien splittet op i småportioner, og alle, der ved noget om feriens psykologi og dens betydning for sundheden, ved, at det er ikke det, man virkelig har glæde af.

Jeg tror, at vi meget vel kunne tage medhjælperne med. Jeg tror også, at vi kunne lave en ordning, hvor skellet mellem dem, der fik ferie med løn, og dem, der fik ferie med en feriegodtgørelse, bortfaldt. De overgangsproblemer, der er, ville være overgangsproblemer i tiden. Der er i øjeblikket en mængde overgangsproblemer for de enkelte mennesker, og dem synes man ikke at lægge særlig vægt på.

Specielt med hensyn til medhjælperloven vil jeg gerne sige, at det er fuldkommen